

İSRA SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Yüceliğinde sınır olmayan Allah, kendisine bazı delillerimizi gösterelim diye, kulu Muhammed'i, bir gece, Mescid-i Haram'dan, çevresini mübârek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götürdü. Şüphesiz, herşeyi işiten ve gören O'dur.
2. Biz, Musa'ya da kitap verdik. Onu, İsrâiloğullarına; "Benden başkasını vekil edinmeyin" diyerek bir hidâyet rehberi kıldık.
3. Ey Nuh ile beraber gemide taşıdığımız insanların nesli! Şüphesiz ki Nuh, çok şükreden bir kuldu.
4. İsrâiloğullarına, Tevrat'ta şöyle bildirdik: "Siz, o mukaddes yerde iki defa fesat çıkaracak ve büyük taşkınlıkla azacaksınız."
5. Bu iki fesattan ilkinin vakti geldiğinde, üzerinize çok çetin kuvvet sahibi kullarımızı saldık da, onlar evlerinizin aralarına kadar girip, her köşeyi kontrollerine aldılar. Bu, yerine gelecek bir sözdü.
6. Sonra size, onlara üstün gelme fırsatı verdik. Mal ve evlat çokluğuyla, size yardım edip sayınızı arttırdık.
7. İyilik ederseniz faydası kendinize, kötülük ederseniz zararı yine kendinizdir. İkinci fesadın zamanı geldiğinde de; sizi hor ve hakir etsinler, evvelce yaptıkları gibi, tekrar Mescid-i Aksâ'yı istila etsinler ve ele geçirdiklerini mahvetsinler diye, size tekrar düşmanlar gönderdik.
8. Rabbinizin sizi acıyıp esirgemesi, elbette umulabilir. Ama siz günaha geri dönerseniz, Biz de azaba geri döneriz. Unutmayın ki Biz, cehennemi, kâfirler için bir zindan yaptık.
- 9-10. Şüphesiz bu Kur'an, en doğru yola iletir ve güzel işler yapan mü'minlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler. Ahirete imân etmeyenlere de, can yakıcı bir azap hazırladığımızı bildirir.
11. İnsan, iyiliği istediği gibi, kötülüğü de ister. Çünkü insan, pek acelecidir.
12. Biz, gece ve gündüzü, kudretimizi gösteren iki delil kıldık. Gece delilini silip gündüz delilini aydınlatıcı yaptık ki, hem Rabbinizin lutfedeceği nimetleri arayın, hem de yılların sayısını ve hesabını bilin. Biz, herşeyi açık açık bildirdik.
13. Biz, her insanın yaptığını, kendi boynuna doladık. Kıyamet günü, kendisi için açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkarırız.
14. "Oku kitabını. Bugün, kendi nefsin hesap görücü olarak sana yeter" deriz.
15. Kim doğru yolu seçerse, kendi iyiliği için seçmiştir. Kim de doğru yoldan saparsa, kendi kötülüğü için sapsa olur. Hiçbir kimse, başkasının günahını üstlenmez.

- Biz, bir peygamber göndermedikçe, hiçbir halkı azap etmeyiz.
16. Herhangi bir beldeyi yok etmek istediğimizde, oranın, refahtan şırmamış ileri gelenlerine, iyilikleri emrederiz. Emre rağmen, onlar kötülük işlemeye devam ederler. Böylece, onlar hakkında cezalandırma hükmü kesinleşir. Biz de orayı, yerle bir ederiz.
 17. Hem, Nuh'tan sonra nice nesiller helâk ettik. Rabbin, kullarının günahlarından hakkiyle haberdardır ve onları hakkiyle görücüdür.
 18. Kim, çabuk gelip geçen dünya menfaatini isterse, o menfaatten dilediğimizi, dilediğimiz kimseye peşin olarak verir, sonra da ona cehennemi hazırlarız. O da kınanmış ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş olarak oraya girer.
 19. Kim de, imân etmiş olarak âhireti ister ve gayretle ona çalışırsa, yaptıkları kabul edilir ve karşılığını görür.
 20. Biz, dünya ve ahireti, isteyenlerin hepsine, Rabbinin ihsanı olarak veririz. Rabbinin ihsanı sınırsızdır.
 21. Baksana! Biz, insanların kimini kiminden nasıl üstün kıldık. Şüphesiz âhiret, dereceler itibariyle daha büyük, faziletler bakımından da daha üstündür.
 22. Sakın, Allah ile birlikte başka ilâh edinme. Sonra, kınanmış ve yalnız başına bırakılmış olarak oturup kalırsın.
 23. Rabbin, kesin olarak şunları emretti: Kendisinden başkasına ibadet etmeyin. Anababaya iyilik edin. Eğer onlardan biri veya her ikisi yanında yaşlanırsa, sakın onlara "öf" bile deme. Onları azarlama. Onlara, gönül alıcı sözler söyle.
 24. Onlara, acıyarak tevazu kanatlarını indir. Ve: "Ey Rabbim! Onlar, küçükken beni nasıl terbiye ettilerse, sen de kendilerine merhamet et" diye dua et.
 25. Rabbiniz, içinizden geçenleri çok iyi bilir. Eğer siz, iyi kimseler olursanız, şüphesiz ki Allah, tevbe edenleri bağışlayıcıdır.
 - 26-27. Yakınlarına, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Sakın saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridir. Şeytan ise, Rabbine karşı çok nankördür.
 28. Eğer, elinin dar olması sebebiyle, Rabbinden umduğun imkânı beklerken, o hak sahiplerine şimdilik veremiyorsan, hiç olmazsa onlara gönül alıcı sözler söyle.
 29. Eli sıkı olma. Büsbütün eli açık da olma. Yoksa herkes tarafından ayıplanan, kaybettiklerine hasret çeken biri haline düşersin.
 30. Doğrusu Rabbin, dilediği kimsenin nasibini bollaştırır, dilediğinin de daraltır. Çünkü Rabbin, kullarının her halini bilip görmektedir.
 31. Yoksulluk korkusuyla, çocuklarınızı öldürmeyin. Onların ve sizin rızkınızı veren Biziz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir suçtur.
 32. Sakın zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, çirkinliği apaçık bir hayâsızlıktır, çok kötü bir yoldur.

33. Allah'ın haram kıldığı bir canı, haksız yere kıymayın. Kim haksızlıkla öldürülürse, Biz onun mirasçısına bir yetki verdik. Fakat o da, kısasta aşırı gitmesin. Zaten, kendisine yetki verilmekle, gerekli destek sağlanmıştır.
34. Yetimin malına, buluş çağına kadar, ancak en güzel şekilde yaklaşın. Bir de, verilen sözü yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluk gerektirir.
35. Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam yapın. Doğru terazi ile tartın. Bu, sizin için daha hayırlı, sonuç bakımından da daha güzeldir.
36. Hakkında bilgi sahibi olmadığın şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp her biri yaptıklarından sorumludur.
37. Yeryüzünde büyülenerek yürüme. Çünkü sen, asla yeri yaramazsın. Ve boyca da dağlara ulaşamazsın.
38. Bütün bunlar, Rabbinin katında çirkin sayılan günahlardır.
39. Bunlar, Rabbinin sana bildirdiği hikmetlerdendir. Allah ile birlikte, başka bir ilâh edinme. Sonra, kınanmış ve rahmetten kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.
40. Rabbiniz, erkek çocukları size seçti de, kendisine meleklerden dişiler mi edindi? Gerçekten siz, sorumluluğu büyük bir iddiada bulunuyorsunuz.
41. Biz, insanlar düşünüp ders alsınlar diye, bu gerçekleri Kur'an'da farklı anlatım biçimleriyle açıkladık. Fakat bu, onların daha da nefretini arttırıyor.
42. De ki; "Eğer onların dedikleri gibi, Allah ile beraber başka ilâhlar da bulunsaydı, o zaman bu ilâhlar, arşın sahibi olan Allah'a üstün gelmek için, çareler arayacaklardı."
43. Allah, onların söylediklerinden çok uzak ve çok yücedir.
44. Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar O'nu tesbih ederler. Onu, övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz, onların tesbihini anlayamazsınız. Doğrusu O, halimdir (hemen cezalandırmaz, zaman tanır) ve çok bağışlayandır.
45. Sen Kur'an okuduğunda, seninle ahirete inanmayanların arasına, gizli bir perde çekeriz.
46. Kalplerine, Kur'an'ı anlamalarına engel olacak perdeler çeker, kulaklarına da bir ağırlık veririz. Sen Kur'an'da, Rabbinin birliğini andığın zaman, canları sıkılmış olarak geri dönüp giderler.
47. Biz, onların seni dinlerken ne amaçla dinlediklerini, kendi aralarında gizli konuşurlarken de, o zalimlerin; "Siz, büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini gâyet iyi biliyoruz.
48. Resûlüm! Bak, seni nelere kıyas ettiler; "Şair, büyücü, kâhin, mecnun" diyerek nasıl dalalete düştüler. Artık, yol bulacak halleri kalmadı.
49. Bir de şöyle dediler: "Biz, kemikler halinde, ufalanıp toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

- 50-51.** Resûlüm! De ki: “İster taş olun, ister demir. İsterse yeniden dirilmesi aklınıza imkânsız gelen herhangi bir yaratık. Ne olursanız olun, mutlaka diriltihip kaldırılacaksınız.” O zaman da: “Öyleyse kimdir bizi diriltecek?” diyecekler. De ki: “Sizi, ilk defa yoktan yaratan diriltecek.” Bu defa da, sana başlarını sallayarak; “Ne zaman olacakmış o?” diyecekler. De ki: “Umulur ki pek yakında.”
- 52.** Allah, sizi çağırıldığı gün, hemen emrine uyarsınız ve kabirlerinizde pek az kaldığınızı sanırsınız.
- 53.** Resûlüm! Mü'min kullarıma söyle; kâfirlere karşı en güzel sözü söylesinler. Hiddet göstermeden, delilleri en güzel şekilde ortaya koysunlar. Çünkü şeytan, aralarına fesat salar. Muhakkak ki şeytan, insanın can düşmanıdır.
- 54.** Rabbiniz, sizi en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder, dilerse azap eder. Bunun içindir ki Resûlüm! Seni, onlara vekil olarak göndermedik.
- 55.** Göklerde ve yerde olanı en iyi Rabbin bilir. Andolsun ki Biz, peygamberlerden bir kısmını diğerlerine üstün kıldık ve Davud'a da Zebur'u verdik.
- 56.** De ki: “Allah'tan başka ilâh olduklarını zannettiklerinizi çağırın. Göreceksiniz ki, onların, sıkıntınızı gidermeye ve onu değiştirmeye güçleri yetmez.”
- 57.** Aslında, onların yalvarıp yakardıkları putlar da, Rablerinin yakınlığını kazanmaya çalışırlar. Hem de O'nun rahmetini umup, azabından korkarak. Çünkü Rabbinin azabı çok şiddetlidir.
- 58.** Hiçbir memleket yoktur ki, kıyamet gününden önce Biz orayı yok etmeyelim veya şiddetli bir azaba uğratmayalım. Bu, Levh-i Mahfuzda yazılıdır.
- 59.** Bizi mucizeler göndermekten alıkoyan şey, öncekilerin, onları yalanlamış olmalarıdır. Nitekim Semûd'a, açık bir mucize olarak dişi deveyi verdik. Deveyi öldürerek kendilerine zulmettiler. Halbuki Biz, mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz.
- 60.** Habîbim! Unutma ki, vaktiyle sana; “Rabbin, insanları ilim ve kudretiyle kuşatmıştır” demiştik. Gerek miraçta gösterdiğimiz temaşayı, gerek Kur'an'da lânetlenen ve cehennem dibinde biten o zakkum ağacını, sadece insanlar için deneme sebebi yaptık. Biz, onları tehdit ediyoruz, fakat bu tehdit, onların azgınlığını arttırmaktan başka bir işe yaramıyor.
- 61.** Bir zaman meleklere: “Adem'e secde edin” demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. İblis: “Ben, çamurdan yarattığına hiç secde eder miyim?” dedi.
- 62.** Yine İblis: “Bana üstün kıldığın şuna bak! Eğer benim ecelimi kıyamet gününe kadar geciktirirsen, andolsun ki, pek azı dışında onun neslini kendime taraftar yaparım” dedi.
- 63.** Allah da: “Haydi git. Onlardan kim sana uyarsa, iyi bilin ki, hepinizin cezası cehennemdir. Bu, yeterli bir cezadır.

64. Onlardan kime gücün yeterse, sesinle kandırıp yoldan çıkarmaya çalış. Onlara, suvarilerin ve piyadelerinle, bütün yardımcılarınıla davette bulun. Mallarına ve evlatlarına ortak olup, onları harama yönelt. Onlara, bol bol vaadlerde bulun.
-Zaten şeytan, onlara sadece aldatmak için söz verir-
65. Doğrusu benim ihlâslı kullarım üzerinde, senin hiçbir gücün yoktur. Onlara, vekil olarak Rabbin yeter.” buyurdu.
66. Rabbiniz O’dur ki, lütuf ve ihsanından rızkınızı aramanız için denizde gemileri yürütür. Şüphesiz O, size karşı çok merhametlidir.
67. Denizde size bir sıkıntı dokununca, O’ndan başka taptıklarınız kaybolur, yalnız Allah’tan yardım istersiniz. Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca, yine O’ndan yüz çevirirsiniz. Gerçekten insan, çok nankördür.
68. Yoksa denizden çıktıktan sonra, Allah’ın karayı ters çevirip sizi yere geçirmesinden veya üzerinize taşlar savuran bir kasırga göndermesinden emin mi oldunuz?
O zaman, sizi koruyacak hiçbir yardımcı da bulamazsınız.
69. Yahut inkâr ettiğiniz için, sizi tekrar denize döndürüp üstünüze şiddetli bir fırtına göndererek, boğmayacağından emin mi oldunuz? Sonra Bizden, bunun öcünü alacak birisini de bulamazsınız.
70. Andolsun ki Biz, Âdemoğullarını, üstün şan ve şeref sahibi kıldık. Onlara, karada ve denizde binekler verdik. Onları hoş ve temiz nimetlerle rızıklandırdık. Onları, yarattıklarımızın pek çoğundan üstün kıldık.
71. Bütün insanları, peşinden gittikleri önderleriyle beraber çağırdığımız gün, artık kimin kitabı sağından verilmişse onlar sevinçle kitaplarını okurlar ve en küçük bir haksızlığa uğratılmazlar.
72. Kim bu dünyada Hakka karşı kör olursa, o, ahirette de kördür. Yolca, daha da şaşkındır.
73. Müşrikler, sana bildirdiğimizden başkasını yalan yere Bize isnat etmen için; akıllarınca seni fitneye düşürecekler, vahyettiğimizden saptıracaklar ve seni ancak o zaman dost edineceklerdi.
74. Eğer sana direnme gücü vermeseydik, neredeyse onlara meyledecektin.
75. O taktirde, hayatın ve ölümün azabını sana kat kat tattırırdık. Sonra, Bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.
76. Habîbim! Yakında, seni yurdundan çıkarmak için rahatsız edecekler. Çıkarılırsa, onlar da senin arkandan orada pek az kalırlar.
77. Peygamberlerini aralarından çıkaran kavimleri helâk etmek, senden evvel gönderdiğimiz peygamberler için de geçerli bir kanunumuzdu. Sen, Bizim kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.
78. Güneşin batıya yönelmesinden, gecenin karamasına kadar (öğle, ikindi, akşam ve yatsı) namazlarını dosdoğru kıl. Sabah namazını da kıl. Çünkü sabah namazında, melekler hazır bulunurlar.

- 79.** Resûlüm! Gece vakti de uyanıp, sadece sana mahsus, fazladan bir ibadet olarak teheccüt namazını kıl. Umulur ki Rabbin, seni en büyük şefaata makamına kavuşturur.
- 80.** Ve şöyle de: “Ey Rabbim! Gireceğim her yere doğrulukla girmemi, çıkacağım her yerden de doğrulukla çıkmamı nasip et. Bana, yüce katından yardımcı bir kuvvet ver.”
- 81.** De ki: “Hak geldi, batıl yok oldu. Zaten batıl, yok olmaya mahkumdur.”
- 82.** Biz Kur’an’ı, mü’minlere şifa ve rahmet olarak indiriyoruz. Ama o, zalimlerin sadece zararını arttırır.
- 83.** İnsana nimet verdiğimizde, yüz çevirip yan çizer. Kendisine bir zarar dokunduğunda ise, ümitsizliğe düşüverir.
- 84.** De ki: “Herkes, kendi karakterine göre hareket eder. Rabbiniz ise, kimin doğru yolda olduğunu daha iyi bilir.”
- 85.** Habîbim! Sana, ruhtan soruyorlar. De ki; “Ruh, Rabbimin emrindedir. Bu hususta, size pek az bilgi verilmiştir.”
- 86.** Eğer dileseydik, sana vahyettiğimiz Kur’an’ı hafızalardan ve sayfalardan silerdik. Sonra, onu elde etmek için bir yardımcı da bulamazdın.
- 87.** Ancak, Rabbin seni acıdı da, böyle yapmadı. Gerçekten, O’nun sana olan lütfu pek büyüktür.
- 88.** De ki: “Yemin olsun. Eğer, bu Kur’an’ın benzerini getirmek için, insanlar ve cinler bir araya toplanıp, hepsi birbirine yardımcı olsalar, yine de benzerini getiremezler.”
- 89.** Andolsun, Biz Kur’an’da, insanlara her türlü misali, çeşitli şekillerde açıkladık. Öyleyken, insanların çoğu, inkârdan başkasını kabul etmediler.
- 90.** Ve şöyle dediler: “Yerden, bize suyu kesilmeyen bir pınar akıtmadıkça, sana aslâ imân etmeyiz.
- 91.** Yahut hurma ve üzüm dolu bir bahçen olup, aralarından gürül gürül ırmaklar akıtmalısın.
- 92.** Yahut da, iddia ettiğin gibi, üzerimize göğü parça parça düşür veya Allah’ı ve melekleri karşımıza getir.
- 93.** Veyahut, altından bir evin olsun. Veya göğü yükselmelisin. Bize oradan okuyacak bir kitap indirmedeğin sürece göğü çıktığına da asla inanmayacağız.”
De ki: “Rabbimi tenzih ederim. Ben ancak, Allah’ın peygamber olarak gönderdiği bir beşerim.”
- 94.** İnsanların imân etmelerine engel olan şey, kendilerine doğru yolu gösteren peygamber geldiğinde: “Allah bir insanı mı peygamber olarak gönderdi?” demeleridir.
- 95.** De ki: “Eğer yeryüzünde yerleşip dolaşanlar melek olsaydı, Biz de, elbette onlara gökten elçi olarak bir melek indirirdik.”

96. De ki: “Sizinle benim aramda, şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarının her halinden hakkıyla haberdardır. Ve onları çok iyi görür.”
97. Allah, kime hidâyet vermişse, o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, artık bunlar için O’ndan başka yardımcı da bulamazsın. Biz o kâfirleri, kıyamet gününde; kör, dilsiz ve sağır olarak, yüzüstü sürünür halde dirilteceğiz. Varacakları yer cehennemdir. Onun ateşi azaldıkça alevini arttırırız.
98. Onların cezası budur. Çünkü onlar, âyetlerimizi inkâr etmişler ve; “Biz, kemik ve ufalanmış toprak olduğumuzda mı yeni yaratılışla diriltileceğiz?” demişlerdir.
99. Görmediler mi? Gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah, elbette onların benzerini de yaratmaya kadirdir. Ve onlar için geleceğinde şüphe olmayan bir ecel takdir etmiştir. Yine de o zalimler, inkâr etmektedirler.
100. De ki: “Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, tükenir korkusuyla cimrilik ederdim. Gerçekten insan, çok cimridir.”
101. Andolsun ki, Musa’ya apaçık dokuz mucize verdik. Bunu, İsrâiloğullarına sor. Musa onlara geldiğinde, Firavun: “Ey Musa! Ben seni büyülenmiş sanıyorum” demişti.
102. Musa: “Yemin olsun ki, senin de bildiğin gibi, bunları gözle görülür alâmetler olarak indiren, göklerin ve yerin Rabbinden başkası değildir. Ey Firavun! Ben de seni, helâk olmuş görüyorum” dedi.
103. Firavun, onları ülkeden sürüp çıkarmak istedi. Biz de onu, yanındakilerle beraber topluca suda boğduk.
104. Arkasından da İsrâiloğullarına: “O ülkede oturun. Sonra kıyamet gününde hepinizi toplayıp huzurumuza getireceğiz” dedik.
105. Habîbim! Biz, Kur’an’ı hak olarak indirdik. Ve o, hak olarak indi. Seni de ancak bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik.
106. Biz Kur’an’ı, sûre sûre, âyet âyet ayırdık. İnsanlara ağır ağır oku ki, anlayıp öğrenmeleri kolaylaşsın. Böylece onu, birbiri ardınca, zaman zaman indirdik.
107. De ki: “Kur’an’a, ister inanın, ister inanmayın. Şu bir gerçektir ki, daha önce kendilerine ilim verilenlere Kur’an okununca, derhal yüzleri üzerine secdeye kapanırlar,
108. Ve: ‘Rabbimizi tenzih ederiz. Şüphesiz Rabbimizin sözü gerçekleşecektir’ derlerdi.
109. Yine ağlayarak yüzleri üstüne secdeye kapanırlar ve Kur’an’ı dinlemek, onların saygısını arttırırdı.”
110. De ki: “Dua ederken; ister ‘Allah’ diye çağırın, ister ‘Rahman’ diye. Hangisiyle çağırırsanız, en güzel isimler O’nundur.” Namazında da, sesini ne çok yükselt, ne de fazlaca kıs. İkisi arasında bir yol tut.
111. De ki: “Hamd; çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan, güçsüzlükten dolayı bir yardımcıya ihtiyacı bulunmayan Allah’a aittir.” Ve tekbir getirerek O’nun büyüklüğünü ilan et.

